

Egy elfeledett helytörténész

Emlékezés Lénárt Józsefre

Egy település története, kivált ha annak öt és félezer éves múltja bőséges tárgyi és írásos dokumentumokkal igazolható, szép feladatokat kínál a hely történései számára. Mégis, Budaörsrel viszonylag kevesen foglalkoztak. Közülük kiemelkedik a tavaly decemberi számunkban bemutatott *Hauser József*, nyugalmazott iskolaigazgató, akinek 1985-ben megjelent könyve, a Budaörsi krónika alapmű. Mellette azonban méltánytalanul került feledésbe egyik elődje, pontosabban a nála fiatalabb munkatársát mindig elismerő *Lénárt József*.

Lénárt József 1906-ban a Bodroghköz szívében Királyhelmecon született. Ősei Századokra visszamenően egyszerű földművesek voltak. Ő maga már gyermekkorában megismerkedett a mezőgazdasági munkák nehezeivel. A hét testvér közül csupán ő lett értelmiségi. Szeretett iskolába járni. Első tanítója támogatásával az elemi iskola befejezése után a híres diákvárosban, Sárospatakon végezte a gimnázium négy osztályát. Ugyancsak itt szerzett Népiszkolai Tanítói oklevelet. Később Budapesten elvégezte a Gyógypedagógiai Tanárképző Főiskolát. Negyvenkét évet töltött a pedagógusi pályán. Több helyen tanítva mindig érdeklődött a hely

jelene, múltja iránt. Budaörsre 1974 őszén költözött. Fáradhatatlan szorgalommal kezdett hozzá a településre vonatkozó írásos és tárgyi dokumentumok gyűjtéséhez. 1960 óta volt levelező tagja a Pest Megyei Hírlapnak, ahol több mint száz tudósítása jelent meg. Lénárt József nyugalmazott iskolaigazgatóra, gyémántdiplomás pedagógusra egy olyan írásával hívnám fel a mai fiatalok figyelmét, ami 1977. IX. 15-én jelent meg az említett újságban.

„Tegyük közkinccsé

Budaörsön a Jókai Művelődési Házban működő nyugdíjasklubban ismeretterjesztő előadást tartott Hauser József nyugdíjas iskolaigazgató Budaörs története a honfoglalásig címmel. A klubtagok nagy érdeklődéssel figyelték, amint községünk krónikaírója az előadás megkezdése előtt több ősrégi tárgyból percek alatt valóságos kis régészeti kiállítás rendezett. (...) A Hosszúréten szántás közben sok értékes pénzdarab, érme is előkerült. Ezekből szintén láthattunk néhány darabot. Az egyik római korból való ezüstpénzen Antonius

császár képe látható. (...) Szerencsére a budaörsi régészeti leletek nagy része már a Nemzeti Múzeumban van. 1963. október 3-án a Sasad Tsz földjén a traktor ekéje sok őskori tárgyat fordított ki a földből. A szövetkezet vezetősége azonnal értesítette az illetékeseket. A Nemzeti Múzeumból szakemberek érkeztek a helyszínre. Megállapították, hogy ezen a területen valamikor római település volt.

Az előadással kapcsolatban néhány idősebb öslakos szintén elmondta tapasztalatát. Voltak olyanok is, akik felajánlották, hogyha járásunk és megyénk kisebb-nagyobb településéhez hasonlóan – Budaörsön is sikerülne arra alkalmas helyen emlékszobát létrehozni, esetleg egy üvegfalú szekrenyt biztosítani. A birtokukban lévő régészeti dokumentumokat felajánlanák a gyűjteménynek. Ezúton is felhívjuk a figyelmet (...) , ha ásás, szántás, vagy földmunkák közben régmúlt idők emléktárgyaira lelünk, jelentsük azt a tanácsnál.

Mentsük meg és tegyük közkinccsé az elmúlt korok embereinek életéről beszélő tárgyakat!

Lénárt József
Budaörs, 1977.“